

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/2/2018
Identifikačné číslo spisu:	9516100103
Dátum vydania rozhodnutia:	20.02.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:9516100103.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 20. februára 2019 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovaného C. V., pre zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v súbehu so zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného, prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a poškodeného Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. novembra 2017, sp. zn. PK - 1T 21/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie poškodeného Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len súd prvého stupňa) z 28.11.2017, sp. zn. PK - 1T 21/2016, bol obžalovaný C. V. uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v období od 01.03.2011 do marca 2015 ako štatutár občianskeho združenia H., L. XX, Bratislava, IČO: XXXXXXXXX, ktoré bolo prijímateľom nenávratného finančného príspevku vo výške 340.067,98 € financovaného 85% z rozpočtu Európskej únie a 15% zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, na základe Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 200/2010-IZ-4.0/V zo dňa 30.08.2010 medzi poskytovateľom Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Špitálska 4,

Bratislava v zastúpení Fond sociálneho rozvoja, Špitálska 4, Bratislava, určených na realizáciu projektu „podpora remeselníkov v Starej Turej“ kód ITMS 2712023110 v znení dodatku č. DOD/01-2011/200/2010-IZ-4.0/V v rámci operačného programu zamestnanosť asociálna inklúzia, s oprávnením od 08.04.2011 disponovať s finančnými prostriedkami na účte občianskeho združenia H., č. ú. XXXXXXXX/XXXX. Na tento účet dňa 15.12.2010 pripísanú zálohovú platbu vo výške 136.000,-€, ktorú mal do 15.06.2011 voči poskytovateľovi NFP, Fondu sociálneho rozvoja zdokladovať, t.j. uviesť na aké aktivity súvisiace s projektom „podpora remeselníkov v Starej Turej“ boli finančné prostriedky použité, nevykonal žiadne školenie príslušníkov z marginalizovanej rómskej komunity na pracovných pozíciách stolár - tesár - murár, žiadne školenie z právneho povedomia a ani dodávanie náradia a nástroje na výkon aktivít neboli použité pri realizácii projektu, neurčil a nepreukázal existenciu cieľovej skupiny, bez toho, aby sa presvedčil o stave a skutočnej realizácii projektu, skutočného dodania materiálov a služieb pod zámienkou úhrady súm dodávateľovi projektu previedol dňa 10.06.2011 sumu 77.835,-€ (v dvoch platbách 73.795,-€ + 3.590,-€) z účtu o.z. H. č. XXXXXXXX/XXXX na účet spoločnosti G., s.r.o. číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX a dňa 13.06.2011 peniaze v sume 65.499,-€ na účet spoločnosti E., s. r. o., č. XXXXXXXXXXXX/XXXX ako úhrady kúpy rodinného domu súpisného čísla XXXX v k. ú. E. F., obec E. F., na LV XXXX v úmysle predstierať, že vykonané platby sú úhradou oprávnených vynaložených výdavkov spojených s realizáciou projektu, sumu 77.835,-€ v prospech spoločnosti G., s.r.o., dňa 14.06.2011 zahrnul do žiadosti o platbu - zúčtovanie zálohovej platby č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ku ktorým doložil už uhradené faktúry f. G. č. 211101 z 15.05.2011 za dodávku zariadení, materiálu a nástrojov v sume 73.795,-€ a faktúru č. 211102, tiež z 15.05.2015 za dodávku služieb a publicity projektu v sume 3.590,-€, nepredložil žiadnu fotodokumentáciu, resp. audiovizuálne záznamy o realizácii aktivít projektu, záznamy o cieľových skupinách projektu ani prezenčné listiny z uskutočnených školení s uvedením mien a podpisov zúčastnených osôb, vo vzťahu ku kúpe nehnuteľnosti nepredložil kúpnu zmluvu a samotná nehnuteľnosť - dom v katastrálnom území E. F., N. N., súpisného čísla XXXX neslúžil pre naplnenie aktivít projektu, neprebíjali v ňom školenia a ani praktická výučba praktickej činnosti cieľovej skupiny, ktoré skutočnosti vyústili do odstúpenia od Zmluvy o poskytnutí NFP poskytovateľom zo dňa 04.02.2013, sp. zn. 2/2013/00313, s účinkami dňom doručenia prijímateľovi, t.j. dňom 13.02.2013 spolu s výzvou vrátiť finančné prostriedky do 50-tich kalendárnych dní, čo nezabezpečil, čím poskytovateľovi nenávratného finančného príspevku Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Špitálska 4, Bratislava v zastúpení Fond sociálneho rozvoja, spôsobil škodu v rozdelení 115.600,-€ z rozpočtu Európskych spoločenstiev a v sume 20.400,-€ zo štátneho rozpočtu SR,

teda neposkytol povinné údaje a použil prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev na iný účel, ako boli pôvodne určené a umožnil protiprávne zadržanie prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev a spôsobil takým činom značnú škodu.

Obžalovaný bol za to odsúdený podľa § 261 ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák., bez zistenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaný bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť poškodenej strane Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny SR, IČO: 00681156, Špitálska 4, 816 43 Bratislava uhradiť škodu vo výške 115.600,-€.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného stranu Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Špitálska 4, 816 43 Bratislava, IČO: 00681156 so zvyškom jeho nároku na civilný proces.

Citovaný rozsudok ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný C. V. po porade s obhajcom podal odvolanie proti výrokom o vine, treste a náhrade škody.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) a poškodený Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len

poškodený) sa po vyhlásení rozsudku vyjadrili, že si ponechávajú lehotu (15 dňovú od doručenia rozsudku) na vyjadrenie k rozsudku.

Rozsudok bol doručený všetkým procesným stranám, a to prokurátorovi 04.01.2018, poškodenému a obhajcovi, obom zhodne 05.01.2018 a obžalovanému 12.01.2018.

V dôvodoch odvolania z 15.01.2018 obžalovaný (podané na pošte 16.01.2018, doručené súdu 23.01.2018) konštatoval, že s napadnutým rozsudkom sa nestotožňuje s výnimkou právnych úvah, ktoré súd prvého stupňa viedli k vypusteniu právnej kvalifikácie skutku podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. Ide o predčasné a nezákonné rozhodnutie, nakoľko vychádza z nesprávne prijatých skutkových zistení, pričom nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení vychádza najmä z nedostatočného a nesprávneho hodnotenia dôkazov v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. Skutkové zistenia vzbudzujú dôvodnú pochybnosť o ich správnosti. Ide o podstatné chyby konania, ktoré predchádzali napadnutým výrokom rozsudku, a to najmä preto, že boli porušené ustanovenia Trestného poriadku, ktorým sa má zabezpečiť objasnenie veci a správnosť skutkových zistení. Súd prvého stupňa sa dôsledne nevyrovnal s podstatnými skutkovými otázkami, ktoré majú dosah na úplnosť a správnosť skutkových zistení.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že súd I. stupňa vyhodnotil vykonané dokazovanie tak, že v podstate ustálil dva okruhy dôkazov, ktoré si vzájomne odporovali, pričom dôkazy svedčiace v jeho prospech spochybnil ako nedôveryhodné a nepresvedčivé. Prvostupňový súd oprel záver o jeho vine o dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní - výsluchy svedkov implementačnej agentúry poškodeného, svedkov, najmä G. L. (ktorého výpoveď, napriek jej neurčitosti - len veľmi všeobecne okolnosti - až zmätočnosti špecializovaný trestný súd považoval za hodnovernú, pre danú vec najpodstatnejšiu a najlogickejšiu), pracovníkov vykonávajúcich pracovnú činnosť na mieste realizácie projektu „podpora remeselníkov v Starej Turej (ďalej len projekt) a listinných dôkazov preukazujúcich proces realizácie projektu.

Špecializovaný trestný súd vyvodil jeho vedomosť z toho, že sa nepresvedčil o stave a skutočnej realizácii projektu, skutočného dodania materiálov a služieb. Viaceré činnosti delegoval na tretie osoby, od ktorých dostával informácie o realizácii projektu, v prvom rade od G. D., ktorý to riadil, tiež N. L. - projektového manažéra. Kládol mu tiež za vinu, že pod zámenkou úhrady súm dodávateľovi projektu v úmysle predstierať, že vykonané platby sú úhradou oprávnené vynaložených výdavkov spojených s realizáciou projektu, pričom neposkytol povinné údaje. Prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev (ďalej len ES) použil na iný účel, ako boli pôvodne určené a umožnil protiprávne zadržanie týchto prostriedkov. Poukázal na znenie § 261 ods. 1 Tr. zák. s tým, že toto ustanovenie vyžaduje úmyselné konanie a ak nie je tento úmysel preukázaný, súd je povinný zisťovať, či nejde o nedbanlivosť v zmysle § 263 ods. 1 Tr. zák. Súd prvého stupňa nezameral dokazovanie na dostatočné objasnenie všetkých zákonných znakov tohto trestného činu. K naplneniu subjektívnej stránky trestného činu nestačí, že páchatel len úmyselne konal (teda, že konal tak, ako konať chcel), ale je potrebné, aby úmyselne porušil, alebo ohrozil záujem chránený Trestným zákonom spôsobom v tomto zákone uvedenom (R 92/1951). Pokiaľ sa páchatelove chcenie, alebo uzrozumenie (úmysel) vzťahuje len na niektoré skutočnosti podriadené pod znaky uvedené v skutkovej podstate trestného činu, pričom na ostatné sa vzťahuje iba nedbanlivosť, nemôže ísť o trestný čin úmyselný. Tento súd sa uspokojil so zisteniami, že mal uhradiť faktúry za nedodané tovary a služby na projekte a spôsobiť tak značnú škodu, ktorý záver však z doteraz vykonaných dôkazov jednoznačne nevyplýva. V tej súvislosti poukázal na ustanovenia Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len Zmluva) čl. 4, bod 4.5, 4.9. V rámci prvého zúčtovania zálohovej platby (vo výške 50% z poskytnutej zálohovej platby) boli predložené „len faktúry vystavené dodávateľom G. s.r.o., ktorá bola vybraná v rámci verejného obstarávania“, o dodaní tovarov a služieb pri danom projekte. Teda Poskytovateľovi boli predložené doklady v rozsahu takto zúčtovanej zálohovej platby. Uvedené faktúry zahŕňali dodanie tovarov a služieb v rámci rozpočtu projektu (vrátane cenovej kalkulácie), ktorý bol schválený Poskytovateľom. V tejto súvislosti nemal pochybnosti o tom, že tovary a služby boli dodané, nakoľko ho o tejto skutočnosti informoval pán G. D.. Zo správy z kontroly na mieste z 20.01.2012 vyplýva, že

zástupcovia Poskytovateľa potvrdili dodanie tovaru, zariadení, náradia a ochranných pomôcok podľa fakturácie od spoločnosti G., s.r.o., čo bolo predložené k prvému zúčtovaniu zálohovej platby. Rovnako sa v tejto správe uvádza, že „všetky zariadenia boli evidentne využívané a v dobrom stave“. Kontrolná skupina však nemohla dostatočne preveriť dodanie stavebného materiálu, nakoľko v danom čase už bol objekt realizácie projektu v havarijnom stave, ktorý vyplýva zo záverov statického posúdenia Ing. C. L.. Na mieste realizácie projektu sa nenachádzal. Nedal pokyn na vypracovanie statického posúdenia stavby, o tom ho informoval G. D., ktorý statické vyjadrenie predkladal zástupcom Poskytovateľa, čo potvrdili N. L. a ďalší svedkovia, ktorí sa zúčastnili realizácie, resp. kontrole projektu. S tvrdením prokurátora, že na všetky aktivity projektu mal dohliadať osobne, nemôže súhlasiť. Ako štatutárny zástupca nemal skúsenosti s podobnými projektami, bol preto povinný zabezpečiť riadenie a kontrolu plnenia projektu prostredníctvom osôb, ktoré boli odborne spôsobilé. Obhajoval sa tým, že celé jeho konanie spočívalo len vo formálnych výstupoch za OZ H., pričom čo do obsahovej stránky týchto výstupov (vrátane písomných podaní) sa spoliehal na správnosť a pravdivosť údajov, ktoré mu poskytol G. D., čomu však prvostupňový súd neuveril. Tvrdenia svedka G. L., ktoré boli zo strany súdu I. stupňa hodnotené ako dôveryhodné, neboli preverené ďalšími relevantnými dôkazmi, hoci si to dôkazná situácia vyžadovala, a to aj s ohľadom na kriminálnu minulosť tohto svedka.

S poukazom na uvedené skutkové a právne okolnosti navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor 29. novembra 2017 podal odvolanie v neprospech obžalovaného do výroku o vine, nakoľko obžalovaný nebol uznaný vinným aj zo zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s tým, že odvolanie odôvodní po doručení rozsudku. Dňa 11.01.2018 v dôvodoch dovolania prokurátor napadol odvolaním aj výrok o náhrade škody z dôvodu, že súd financovanie projektu zo štátneho rozpočtu - vyplatenie zálohovej platby vo výške 20.400,- Eur, nechal prakticky nepovšimnutú. V ďalšom poukázal na pochybenie vo výrokovej časti rozsudku, keď skutok po úprave, vrátane výšky spôsobenej škody na sumu 115.600,- Eur, právne kvalifikoval ako zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., hoci obžalovaný žalovaným konaním nespôsobil škodu veľkého rozsahu, ale iba značnú škodu (2.660,- Eur), čomu zodpovedá právna kvalifikácia skutku podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. K vypusteniu právnej kvalifikácie podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. došlo zo strany súdu pre nesprávny výklad ustanovenia ods. 2 § 225 Tr. zák., ktoré v čase skutku znelo „rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto neoprávnene získanú dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce použije v rozsahu väčšom na iný ako určený účel“. Trestnosť teda viazal na „neoprávnené“ získanie dotácie, subvencie príspevku, avšak toto ustanovenie považuje za trestné „neoprávnené“ použitie (akejkol'vek získanej) dotácie, subvencie, príspevku, nie k jej získaniu, pri výklade tohto ustanovenia. Takémuto zámeru zákonodarcu potom zodpovedá aj „nové“ znenie uvedeného prečinu, keď zákonodarca len odstránil mätúce „neoprávnené“ a postihuje každé použitie nenávratného finančného príspevku, na iný ako určený účel, pretože je zrejmé, že použitie na iný ako určený účel, nemôže byť oprávnené.

Navrhol, aby Najvyšší súd SR ako odvolací súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného vinným zo zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je v rozsudku uvedené a uložil obvinenému úhrnný trest odňatia slobody v dlhšej výmere (od 4 rokov), so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. V súlade so zisteným skutkovým stavom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. priznať poškodenému úhradu škody vo výške 136.000,- Eur, pretože takáto ujma, aj v príspevku zo štátneho rozpočtu bola spôsobená trestným činom a v trestnom konaní riadne uplatnená.

Prokurátor sa okrem toho 16.02.2018 vyjadril k odvolaniu obvineného, v ktorom rozviedol svoj nesúhlas s argumentáciou obvineného. Nie je mu známe v akom smere mal prvostupňový súd porušiť ustanovenia Trestného poriadku zabezpečujúce objasnenie veci a správnosť skutkových zistení. Z prípravného konania a z pojednávania nie je zrejmý taký dôkaz, ktorý by sa dal aspoň vykladať v prospech obvineného. Nielen výpoveď svedka G. L., ale aj listinné dôkazy - výpisy z účtov, kde peniaze z o.z. H. boli zasielané na účet spoločnosti G., s.r.o., (to je ten dodávateľ, ktorý ani nevedel ako, komu a čo plní a ktorý napr. vzdelávacie aktivity nemal vo svojom predmete činnosti) a následne na účet firmy L., s.r.o., o ktorom už svedok G. L. opisoval ako chodil s obvineným vyberať. Teda peniaze z nenávratného finančného príspevku (NFP) vyplatené H., s.r.o., sa po niekoľkých prevodoch po účtoch dostali práve k obvinenému, ktorý bol požívateľom nezákonných benefitov. Nie je otázkou pre súd v tomto konaní, ako sa ďalej a s kým delil o tieto peniaze. Faktom tiež zostáva, že len on mohol disponovať s peniazmi na účte, svoju vlastnú dispozíciu s nimi ani sám nespochybnil, že bol jediným štatutárom občianskeho združenia (O.Z.) a jediný teda oprávnený zaň konať relevantným spôsobom. Komunikáciu s poskytovateľom mohli za O.Z. zabezpečovať aj iné osoby. Žiadna iná osoba, len štatutár, mohla predkladať za O.Z. poskytovateľovi žiadosti o platbu a dokumentovať jej použitie. Štatutárom sa stal bez donútenia a bolo jeho vecou delegovať určité činnosti prislúchajúce štatutárovi na iné osoby. Prevodmi predstieral, že nimi sú uhrádzané aktivity projektu, ktoré však vykonané neboli, dokladoval ich nepravdivými dokladmi o vykonaní školení s prezenčnými listinami z nich, ako aj pracovnými zmluvami so zamestnancami O.Z., ktoré za O.Z. podpisoval práve obvinený. Títo zamestnanci ako svedkovia vypovedali, že niektorí na dome ani nikdy neboli, nevedeli ani o tom, že sú v O.Z. zamestnaní, nikto ich ničomu neučil a v neposlednom rade ani nie sú tou marginalizovanou skupinou, pre ktorú ako cieľovú skupinu bol projekt určený. Navrhol odvolanie obvineného zamietnuť ako nedôvodné a odvolaniu prokurátora vyhovieť.

Odvolanie do výroku o náhrade škody podal 19.01.2018 (doručené súdu 22.01.2018) aj poškodený. V ňom uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odvolaním prokurátora. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. zmenil výrok o náhrade škody tak, že zaviazá obžalovaného k náhrade škody poškodenému aj v zostávajúcim rozsahu 20.400,- Eur, t.j. spolu k náhrade škody vo výške 136.000,- Eur.

Odvolanie strán bolo na vedomie zaslané všetkým procesným stranám s právom vyjadriť sa k ním. Spis s odvolaniami bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo odvolací súd) predložený 08. februára 2018. Advokátka JUDr. Emília Matrtajová 01. augusta 2018 predložila splnomocnenie obžalovaného z 19.07.2018, ktorým ju poveril zastupovaním v tejto trestnej veci.

Na podklade odvolaní najvyšší súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné. Odvolanie prokurátora je dôvodné iba ohľadne výroku o vine, v ostatnom bolo podané oneskorene. Poškodená strana podala odvolanie oneskorene a aj ako osoba neoprávnená. Okrem toho odvolací súd zistil aj pochybenia, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prokurátor, ktorý bol prítomný vyhlásenia rozsudku, si ponechal lehotu na podanie odvolania. Dňa 29. novembra 2017 podal odvolanie v neprospech obžalovaného do výroku o vine s tým, že odvolanie odôvodní po doručení rozsudku. Dňa 11.01.2018 v dôvodoch dovolania prokurátor napadol odvolaním aj výrok o náhrade škody, ide však o odvolanie podané po lehote 15 dní od oznámenia rozsudku.

Poškodený bol taktiež prítomný pre vyhlásenie rozsudku, kde uviedol, že si ponecháva lehotu na podanie odvolania, ktoré podal až 19.01.2018, teda po uplynutí 15 dňovej lehoty od oznámenia rozsudku. Okrem toho poškodený môže napadnúť rozsudok len ohľadne výroku o škode, nie výroku o vine a treste.

Z uvedených dôvodov odvolací súd sa nebude zaoberať odvolaniami prokurátora a poškodeného týkajúce sa výrokov o škode.

Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní 28.11.2017 vyhlásil napadnutý rozsudok vo výroku o vine tak, že obžalovaného uznal vinným zo zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. Právna veta v znení „neposkytol povinné údaje a použil prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev na iný účel, ako boli pôvodne určené a umožnil protiprávne zadržanie prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev a spôsobil takým činom značnú škodu“, však vychádza z odseku 3/ § 261 Tr. zák. V dôvodoch tohto rozsudku sa konštatuje výlučne ustanovením § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a pojmom značná škoda. Trest bol obžalovanému uložený podľa odseku 4 § 261 ods. 4 Tr. zák.

Vyjadrené bez akýchkoľvek pochybností preukazuje, že nejde o pisársku chybu, ale o nezákonné rozhodnutie (medzi vyhláseným a vyhotoveným rozsudkom je zhoda), ktoré je možné napraviť iba zrušením celého rozsudku a vyhlásením nového, už správneho rozsudku. Takto by mohol postupovať aj odvolací súd, v danom prípade to však neprichádza do úvahy, nakoľko prvostupňový súd sa dopustil aj ďalších právnych pochybení, odporujúcich zákonu, ktoré si vyžadujú, aby prvostupňový súd vo veci opätovne konal a rozhodol, čím sa zabezpečí aj právo obžalovaného na podanie ďalšieho riadneho opravného prostriedku.

Najvyšší súd preskúmal aj tvrdenie súdu I. stupňa, že prokurátor podal obžalobu pre natoľko rozširujúci skutok - skutkovú vetu vo vzťahu k uzneseniu o začatí trestného stíhania ako aj k uzneseniu o vznesení obvinenia, až došlo k narušeniu totožnosti skutku. O časti konania, v ktorej bola obžalovanému kladená za vinu žiadosť o ďalšiu zálohovú platbu číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, už bolo popisované ďalšie samostatné konanie, t.j. podanie žiadosti o tretiu zálohovú platbu s odlišným následkom, ako bolo vedené prípravné konanie, nakoľko v prípade kladného vybavenia tejto žiadosti by došlo k navýšeniu výšky spôsobenej škody o ďalšiu sumu (77.835,- €), prevyšujúcu prvú zálohovú platbu vo výške 136.000,- €.

V tejto súvislosti si treba tiež uvedomiť, že aj použitie finančných prostriedkov v rozpore s účelom ich poskytnutia sa týka nielen prostriedkov Európskeho spoločenstva, ale aj prostriedkov štátneho rozpočtu. Z toho dôvodu vždy ide o jednočinný súbeh dvoch trestných činov spáchaných jedným konaním páchatel'a.

Totožnosť skutku je daná iba za situácie, ak je zachované aspoň sčasti buď konanie alebo následok, resp. obe tieto skutočnosti. V prípade, že po začatí trestného stíhania a po vznesení obvinenia, sa v priebehu tohto trestného stíhania zistí, že došlo k ďalšiemu čiastkovému útoku pokračovacieho trestného činu, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, vyšetrovateľ rozšíri uznesením obvinenie aj pre tento ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu (§ 206 ods. 5 Tr. por.). Ak nedošlo k vzneseniu obvinenia pre tento čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, prokurátor ohľadne tohto čiastkového skutku nemôže podať obžalobu (§ 234 ods. 2 Tr. por.) a pre prípad, že tak urobí, súd obžalobu po jej preskúmaní podľa § 241 ods. 1 písm. f/ Tr. por. odmietne. Pre iný výrok totiž nie sú splnené zákonné podmienky, pretože zákon v konaní pred súdom nemá ustanovenie o odmietnutí veci (§ 197 ods. 1 písm. d/ Tr. por.) Za situácie, že pre tento čiastkový skutok pokračovacieho trestného činu bolo vznesené obvinenie a po podaní obžaloby súd zistí, že skutok nie je žiadnym trestným činom, musí rozhodnúť o zastavení trestného stíhania (§ 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), po nariadení hlavného pojednávania v takom prípade prichádza do úvahy už iba rozsudok s oslobodzujúcim výrokom (§ 285 písm. b/ Tr. por.).

V danej veci vyšetrovateľ uznesením z 27.02.2015 začal trestné stíhanie za zločin poškodzovania finančných záujmov Európskeho spoločenstva podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., preto že

zodpovedný zástupca O.Z. H., zapísaného v registri občianskych združení pod IČO: XXXXXXXXX., so sídlom L. XX, Bratislava (ďalej len H.), ako konečného prijímateľa nenávratného finančného príspevku (ďalej len NFP) z prostriedkov Európskej únie a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, poskytnutého na základe zmluvy o poskytnutí NFP č. 200/2010-IZ-4.0/V uzavretej dňa 30.08.2010 medzi

Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Špitálska 4, Bratislava, v zastúpení Fondom sociálneho rozvoja, Špitálska 4, Bratislava (ďalej len FSR) ako poskytovateľom pomoci a H., ako konečným prijímateľom, v rámci operačného programu „Zamestnanosť a sociálna inklúzia“ na projekt s názvom „Podpora remeselníkov v Starej Turej“ kód ITMS 27120130110, v znení dodatku č. DOD/01-2011/200/2010-IZ-4.0/V (s celkovými oprávnenými výdavkami v sume 357.966,30 Eur, z toho NFP tvorí sumu 340.067,98 Eur, čo predstavuje 95% celkových oprávnených výdavkov a zvyšných 5% tvoria vlastné zdroje prijímateľa), potom ako na základe žiadostí o zálohové platby došlo k čerpaniu NFP a následným kontrolám zo strany FSR, si nesplnil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o FNP, a aj napriek opakovaným výzvam, povinné údaje obsiahnuté vo Všeobecných zmluvných podmienkach zmluvy o poskytnutí NFP č. 200/2010-IZ-4.0/V nepredložil a neposkytol tak FSR žiadny dôkaz o existencii cieľovej skupiny ani o realizácii aktivít projektu, požadovaný pri výkone kontrol, a ani po mimoriadnom ukončení zmluvy o poskytnutí NFP formou Odstúpenia od Zmluvy o poskytnutí NFP, v stanovenom termíne nevrátil FSR sumu vo výške 136.000,- Eur, poskytnutú formou zálohovej platby na bankový účet prijímateľa, čím spôsobil škodu v celkovej sume 136.000,- Eur, z ktorej suma 115.600,- Eur predstavuje prostriedky z rozpočtu Európskej únie a suma 20.400,- Eur predstavuje prostriedky zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

Ďalším uznesením z 03.07.2015 bolo vznesené obvinenie C. V. za zločin poškodzovania finančných záujmov Európskeho spoločenstva podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., na rovnakom skutkovom základe uvedenom v uznesení o začatí trestného stíhania s tým, že na začiatku uviedol ... ako štatutárny zástupca ... a v jeho závere, po slovách ... nevrátil FSR sumu vo výške 136.000,- Eur poskytnutú ... (pridal dátum) dňa 15.12.2010 ... (pridal číslo bankového účtu) č. XXXXXXXXXXX/XXXX, čím spôsobil (pridal názov a sídlo poškodeného, prehodil slovosled) Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Špitálska 4, Bratislava, poskytovateľovi NFP, škodu vo výške 136.000,- Eur, financovaného v pomere 85 % z rozpočtu Európskych spoločenstiev, čo predstavuje sumu 115.600,- Eur a 15 % zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, čo predstavuje sumu 20.400,- Eur.

Výetrovateľ 13.04.2016 upozornil procesné strany na zmenu právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý je obvinený trestne stíhaný, a to tak, že tento bude v ďalšom konaní kvalifikovaný ako zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., na rovnakom skutkovom základe ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Skutková totožnosť je v týchto uzneseniach plne zachovaná.

Prokurátor podal obžalobu 18.07.2016 pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

obvinený C. V. bol od 01.03.2011 štatutár O.Z. H. L. XX, Bratislava, IČO: XXXXXXXXX, ktoré bolo prijímateľom NFP vo výške 340.067,98 €, financovaného 85% z rozpočtu Európskej únie a 15% zo štátneho rozpočtu SR, na základe Zmluvy o poskytnutí NFP č. 200/2010-IZ-4.0/V zo dňa 30.08.2010 medzi poskytovateľom Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Špitálska 4, Bratislava v zastúpení Fond sociálneho rozvoja Špitálska 4, Bratislava, určených na realizáciu projektu „podpora remeselníkov v Starej Turej“ kód ITMS 2712023110 v znení dodatku č. DOD/01-2011/200/2010-IZ-4.0/V v rámci operačného programu zamestnanosť a sociálna inklúzia, oprávneným od 08.04.2011 disponovať s finančnými prostriedkami na účte O.Z. H., č.ú. XXXXXXXXX/XXXX.

Na tento účet bola na základe žiadosti o vyplatenie zálohovej platby predisponovaných dňa 15.12.2010 suma 136.000,- €, ktorú mal ako štatutár o.z. H. uvedenú sumu v lehote do 15.06.2011 voči poskytovateľovi NFP Fondu sociálneho rozvoja zdokladovať, t.j. uviesť na aké aktivity súvisiace s projektom „podpora remeselníkov v Starej Turej“ boli finančné prostriedky použité a po rozhodnutí Fondu sociálneho rozvoja, sp. zn. 2/2013/00313, zo 04.02.2013 o odstúpení od Zmluvy o poskytnutí NFP č. 200/2010-IZ-4.0/V vrátiť poskytovateľovi.

Obvinený C. V., ani O.Z. H. nevykonalo žiadnu z aktivít, na ktoré boli peniaze z NFP určené, nevykonalo žiadne školenie príslušníkov z marginalizovanej rómskej komunity na pracovných pozíciách stolár - tesár - murár, žiadne školenie z právneho povedomia, a ani dodávanie náradia a nástroje na výkon aktivít neboli použité pri realizácii projektu, neurčil a nepreukázal existenciu cieľovej skupiny. Bez toho, aby sa presvedčil o stave a skutočnej realizácii, skutočného dodania materiálov a služieb pod zámienkou úhrady súm dodávateľovi projektu previedol dňa 10.06.2011 sumu 77.835,- € (v dvoch platbách 73.795,- + 3.590,- €) z účtu o.z. H. č. XXXXXXXXX/XXXX na účet spoločnosti G., s.r.o., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX a dňa 13.06.2011 peniaze v sume 65.499,- € na účet spoločnosti E., s.r.o., č. XXXXXXXXXXX/XXXX ako úhrady kúpy rodinného domu súpisného čísla XXXX v k. ú. E. F., obec E. F., na LV XXXX v úmysle predstierať, že vykonané platby sú úhradou oprávnených vynaložených výdavkov spojených s realizáciou projektu.

Bezprostredne potom, ako previedol finančné prostriedky z účtu O.Z., podal na Fond sociálneho rozvoja dňa 14.06.2011 žiadosť o platbu - zúčtovanie zálohovej platby v celkovej sume 77.835,- € č. XXXXXXXXXXX XXX, ku ktorým doložil už uhradené faktúry f. G. č. 211101 z 15.05.2011 za dodávku zariadení, materiálu a nástrojov v sume 73.795,- € a faktúru č. 211102 tiež z 15.05.2015 (správne 2011, čo je takto nesprávne uvedené aj v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku) za dodávku služieb a publicity projektu v sume 3.590,- €.

Pričom obvinený C. V. ten istý deň 16.06.2011 doručil Fondu sociálneho rozvoja aj ďalšiu žiadosť o platbu - zálohovú č. XXXXXXXXXXX XXX v sume 77.835,- € hoci k podaniu takejto žiadosti o platbu, ktorou žiadal poskytnúť ďalšiu zálohovú platbu na realizáciu aktivít projektu, nebol oprávnený vzhľadom na to, že nebola ešte zúčtovaná predchádzajúca žiadosť o zúčtovanie zálohovej platby a tiež suma 77.835,- € prekračovala 95 % zúčtovania zálohovej platby.

Obvinený C. V. podal žiadosť o platbu - zúčtovanie zálohovej platby 14.06.2011 v celkovej sume nárokových výdavkov sume 77.385,- €, pričom v zozname deklarovaných výdavkov uviedol faktúru 211101 a faktúru 211102 spolu s objednávkou a dodacím listom, pričom ani v nasledujúcom období nepredložil kúpnu zmluvu na nákup budovy, pracovného priestoru pre vykonávanie aktivít projektu, ani žiadnu fotodokumentáciu, resp. audiovizuálne záznamy o realizácii aktivít projektu, záznamy o cieľových skupinách projektu, ani prezenčné listiny z uskutočnených školení s uvedením mien a podpisov zúčastnených osôb a f. G., s.r.o., ako dodávateľ vzdelávacích aktivít nemal vôbec v predmete činnosti uvedené vzdelávanie a nebol oprávnený takéto dodávať a nehnuteľnosť, dom v k.ú. E. F., N. N., súpisného čísla XXXX takisto neslúžil pre naplnenie aktivít projektu, neprebíjali v ňom školenia a ani praktická výučba pracovných činností cieľovej skupiny, ktoré existenciu a účasť na školeniach o.z. H. v zastúpení obvinený C. V. žiadnym spôsobom nezdokladoval, nepredložil o nákupe objektu kúpnu zmluvu a uvedený nenávratný finančný príspevok nevrátil ani po oznámení o odstúpení od Zmluvy o poskytnutí NFP a výzve na vrátenie v sume 136.000,- € zo dňa 04.02.2013, čím poskytovateľovi NFP Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Špitálska 4, Bratislava v zastúpení Fond sociálneho rozvoja, spôsobil škodu v rozdelení 115.600,- € z rozpočtu Európskych spoločenských a v sume 20.400,- € zo štátneho rozpočtu SR.

Totožnosť skutku v obžalobe v porovnaní so skutkami v uzneseniach vyšetrovateľa je taktiež zachovaná - v konaní obžalovaného a ním spôsobeného následku. V dôsledku upresnenia niektorých skutočností vyplývajúcich z dôkazov zaobstaraných v prípravnom konaní, majúciach vzťah k celkovému konaniu obžalovaného, robia však skutkovú vetu značne rozvláchnu. Navyše je tam iba tretia žiadosť zo 16.06.2011 (vyznačená tučným písmom), ktorá síce dokresľuje konanie obžalovaného, ale skutočne už ide nad rámec uznesenia o vznesení obvinenia. Tento nedostatok si správne uvedomil aj prvostupňový súd, ktorý pred rozhodnutím upravil skutok oproti obžalobe a túto skutočnosť objasnil v dôvodoch rozsudku.

Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa nemal časť sporného skutku vypustiť, ale toto konanie mal vyčleniť ako čiastkový útok v osobitnom odseku a vysporiadať sa s ním zákonným spôsobom, ako je na to už poukázané vyššie. Výpúšťanie, alebo priberanie skutkov pri pokračovacom trestnom čine, bolo

možné za účinnosti Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, v súčasnosti to už nie je možné. Ak by bolo aj ohľadne tohto čiastkového útoku vznesené obvinenie, bolo by možné v tomto štádiu súdneho konania uvažovať o oslobodení.

Zároveň je potrebné uviesť aj to, že obžalovaný mal spáchať skutok v období od 01.03.2011 do marca 2015. V tomto období bol platný a účinný Trestný zákon č. 300/2005 Z.z., v ktorom bol trestný čin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 upravený tak, že „Kto vyláka od iného dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie, alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov”.

Podľa odseku 2/ tohto ustanovenia „Rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto neoprávnene získanú dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce použije v rozsahu väčšom na iný ako určený účel.

V danej veci obžalovaný dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu nezískal, čo vyplýva z celej rady získaných a vykonaných dôkazov. Z ďalších vykonaných dôkazov vyplýva, že obžalovaný mal z už predtým inou osobou získaného nenávratného finančného príspevku v podobe zálohovej platby vo výške 136.000,- Eur, z toho 20.400,- Eur zo štátneho rozpočtu, použiť na iný než určený účel. Na toto konanie obžalovaného musí byť použité ustanovenie Trestného zákona účinné v dobe skutku, použitie novšieho Trestného zákona je možné použiť len za situácie, ak je to pre páchateľa priaznivejšie, čo súd musí skúmať v celej šírke tohto novšieho zákona a nielen z trestnej sadzby.

Podľa prokurátora názor špecializovaného trestného súdu v tom smere, že bol nútený právnou kvalifikáciu podľa § 225 ods. 2 Tr. zák. vypustiť, lebo nemá možnosť postihovať použitie príspevku na iný ako pôvodne určený účel, je nesprávny, lebo z takéhoto výkladu vyplýva, že ak je príspevok poskytnutý oprávnené, môže byť použitý aj na iný ako pôvodne určený účel. Súd k nemu dospel nesprávnym výkladom ustanovenia § 225 ods. 2 Tr. zák., pretože príslovka „neoprávnene“ sa vzťahuje k použitiu získanej dotácie, subvencie, príspevku, nie k jej získaniu. Teda s dotáciou, ktorú má k dispozícii, ktorú už o.z. získalo, neoprávnene nakladá tak, že ju použije na iný ako určený účel. Takémuto zámeru zákonodarcu potom zodpovedá aj „nové“ znenie uvedeného prečinu, keď zákonodarca len odstránil mätúce „neoprávnene“ a postihuje každé použitie NFP, na iný ako určený účel, pretože je zrejmé, že použitie na iný ako určený účel, nemôže byť oprávnené a vždy je to neoprávnene.

Najvyšší súd k názoru prokurátora upriamuje pozornosť na § 1 Tr. zák., v zmysle ktorého tento zákon upravuje základy trestnej zodpovednosti, druhy trestov, druhy ochranných opatrení, ich ukladanie a skutkové podstaty trestných činov. Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák. trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchateľa priaznivejší.

Aj súd je viazaný skutkovými podstatami trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona. Nie je preto prípustné ktorúkoľvek skutkovú podstatu trestného činu vykladať pomocou analógie. Tá je v trestnom práve hmotnom zakázaná, a to aj za situácie, ak je skutková podstata trestného činu neúplná alebo nesprávna. Podľa názoru prokurátora dokonca mätúca, napriek tomu robí výklad v neprospech obžalovaného. Z tohto dôvodu sú námietky prokurátora v uvedenom smere neprípustné, zavádzajúce a protizákonné, čo je nepriamo konštatované v odôvodnení napadnutého rozsudku. Ak skutková veta obžaloby obsahuje skutočnosti, ktoré nenapĺňajú všetky zákonné znaky trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona (súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou skutku v obžalobe), súd musí obžalovaného ohľadne tejto časti skutku (ktorý po úprave skutkovej vety oddelí) spod obžaloby oslobodiť a nie vypustiť. V danom prípade celé konanie obžalovaného napĺňa skutkovú podstatu len

jedného trestného činu. Súd mal teda po príslušnej úprave žalovaného skutku, na podklade vykonaných a vyhodnotených dôkazov právne posúdiť - vykvalifikovať iba tú časť skutku, ktorá po objektívnej a subjektívnej stránke napĺňa znaky trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona účinného v čase spáchania tohto skutku. Ostatok skutku, ktorý nenapĺňa žiadne znaky skutkovej podstaty trestného činu, mal vyčleniť a o ňom rozhodnúť zákonným spôsobom, ako je na to poukázané už vyššie.

Vychádzajúc z uvedeného (zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu) odvolací súd sa v ďalšom nemohol zaoberať odvolacími námietkami procesných strán, pretože by to bolo predčasné. Vo všeobecnosti prvostupňový súd bude povinný, v rámci opätovného prejednanja prihladiť na odvolacie námietky tak prokurátora ako aj obžalovaného a až následne, po vykonanom dokazovaní vo veci zákonne rozhodnúť. Musí tiež zohľadniť všetky okolnosti prípadu, aj tie ktoré sú na prospech páchatel'a a z vykonaných dôkazov ustáliť okrem iného úmysel páchatel'a, prípadne motív, čo je potrebné zahrnúť do upraveného skutku.

Najvyšší súd pre úplnosť zdôrazňuje, že trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1 Tr. zák. spácha, kto použije, alebo predloží falšovaný, nesprávny alebo neúplný výkaz alebo doklad, alebo neposkytne povinné údaje, alebo použije prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev, z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami alebo v zastúpení Európskych spoločenstiev na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožní spôsobenie sprenevery alebo protiprávne zadržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Z tohto ustanovenia je zrejmé, že musí ísť o úmyselné konanie so zámerom spôsobiť spreneveru na prostriedkoch z rozpočtu Európskych spoločenstiev na podklade falošných, nesprávnych alebo neúplných dokladov. Ak vykonané dôkazy neposkytujú dostatočný záver pre úmysel páchatel'a, súd je povinný skúmať, či nejde o nedbanlivosť (§ 263 ods. 1 Tr. zák.).

V zmysle § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj písm. b/ pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, písm. d/ ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zároveň podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie poškodeného zamietol, lebo bolo podané oneskorene a osobou neoprávnenou. Poškodená strana totiž podala odvolanie proti výroku v zmysle § 288 ods. 2 Tr. por., hoci prvostupňový súd konanie obžalovaného kvalifikované ako zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. vypustil.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Podľa § 327 ods. 2 Tr. por. ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací na základe už vyjadreného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.